

தரமான நமது நாட்டுப்
புகையிலையால் தயாரிக்கப்பட்ட

பல ரக சுருட்டு வகைகளுக்கும்

பாவனைப் புகையிலைக்கும்

நம்பிக்கையான இடம்

விஜி இன்டஸ்ட்ரீஸ்

இல. 8/12 பேராதனை வீதி

கண்டி

விடிவு '88

இல. 130 டி. எஸ். சேனாநாயக்க வீதியில் வசிக்கும் நிதானிதாசன் ஆகிய
என்னைக் கண்டி பிராவி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

விடிவு

இது ஒரு மக்கள் கலை, இலக்கியப்
பேரவையின் வெளியீடு

“மெய்” தினமே!
நீயுந்தான்
வருடாவருடமாகக்
குளித்துமுழுகி
சிவப்புச்
சட்டை உடுத்துத்
குதூகலித்தே
“மைக்” குகளால்
அலங்கரித்த
மேடை ஏறி
மார்தட்டிக்கூவுகிறாய்!
அன்று —
சிக்காகோ
நகர் வீதியில்
சூடுபட்டுச் செத்த
தொழிலாளர் தோழர்

கலை

நினைவு கூர்ந்து!
அத்துடனே
அதை முடித்த
அடுத்த நாளே—
அத்தனையுமே கலைந்து
பிறந்த நாள்
உடையே தான்

அணிந்தே காட்சி!
நடிகர்களை
நம்பி நம்பி
நடைப்பிணமாய்
ஆனதெல்லாம்
இனிப் போதுமே!
புதுப் பயணம்
போக வேன்றே
புறப்படத்தான்
வேண்டுமென
மறக்காமற்
கூறிவிடு!
கொடுமை எல்லாம்
அநுபவித்துக்
கூனிக்
குறுகியுள்ள
விவசாயி தொழிலாளி
தலை நிமிரவே
வேண்டுவது—
சிவப்பு விடியலேதான்
என்றுமே
உரைப்பாகச்
சொல்லிவிடு
இத்தினத்தில்!

— கண்டி. எம். ராமச்சந்திரன் —

இதழ் 3 1988

அன்பளிப்பு ரூபா 3/-

மண்ணையும், மக்களையும் மதக்கடவுள்களிடமிருந்து விடுதலை செய்த மாபெரும் பெருமை மார்க்கஸ், ஏங்கெல்ஸ், லெனின் ஆகியோருக்கு உண்டு என்பதில் நாம் தெளிவான கருத்துள்ளவர்களாக உள்ளோம். இந்த பிதாமகர்களின் வைர வார்த்தைகளின்படி ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கு கலை, இலக்கியங்களின் பணி மகத்தானது; மறுக்கமுடியாதது.

இன்றைய ஒரு மரண காலத்தில் மக்கள் கலை, இலக்கியங்களின் அற்புதமான வளர்ச்சியை அடிப்படையில் தடுத்து நிறுத்த சில கலை, இலக்கிய அமைப்புக்கள் எடுக்கும் மோசமான நடவடிக்கைகள் நமக்குள் கவலைகளை அணிவகுத்து விட்டாலும் மறுபுறம் இத்தகைய கலை, இலக்கிய வியாபாரிகளின் அசிங்கங்களை அம்பலப்படுத்துவதன் அவசியம் எம் நெஞ்சுக்குள் வீரத்தை நிமிரவைக்கிறது. இதுவே ஒரு நிகழ்கால கலை, இலக்கியத்தினை அகத்தப்படுத்த முனைவோருக்கு எதிராக எடுக்கப்படும் சிறந்த நடவடிக்கை என்பது எமது கருத்தாகின்றது. அதேவேளை இத்தகைய போலி கலை, இலக்கியவாதிகளை கஷ்டப்படும் மக்கள் சரியாக இனம் காண வேண்டுமென்றும் இன்றைய தொழிலாளர் திணத்தில் ஆலோசனை விடுக்கின்றோம்.

இதே வேளை தமிழ் பேசும் கலைஞர்கள் தேசிய கலை, இலக்கிய மேடையில் புறக்கணிக்கப்படுவதன் மோசமான யதார்த்தத்தை சுட்டிக்காட்டி மக்கள் கலை, இலக்கியப் பேரவை அரசு தலைமைப் பீடத்துக்கு அண்மையில் மகஜரொன்றை அனுப்பி வைத்தது. அவற்றின் சில வாசகங்கள் வருமாறு:-

- ★ தேசத்திலுள்ள சகல நூல் நிலையங்களிலும் எமது நாட்டு படைப்பாளர்களின் நூல்களை கொள்வனவு செய்து வைத்தல்.
- ★ படைப்பாளர்களுக்கு தமது படைப்புக்களை நூலுருவில் வெளியிட வங்கிக் கடன் வசதிகளை வழங்குதல்
- ★ சிங்கள மொழி படைப்பாளிகளுடன் தமிழ் மொழி படைப்பாளிகளையும் இணைத்து தேசிய ரீதியில் விருதுகள் வழங்க நடவடிக்கை எடுத்தலும், அவர்களை கௌரவித்தலும்.

இத்தகு ஆரோக்கியமான அம்சங்களை நம் ஜனநாயக அரசு எடுக்குமிடத்து எதிர்பார்க்கும் இனஜக்கியத்திற்கு இதுவொரு மகத்தான பாலமாக அமையும் என்று கருதுகிறோம். இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சரியான நடவடிக்கையே வெற்றியை நிர்ணயிக்கவுள்ளது.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் இதயங்களை இணைப்போம்!

எங்கள் எழுதுகோல்கள் ஏழைகளின் எழுச்சிகளை
ஏந்தி வரட்டும்

விடிவு 3 '88

நானே நமதே!

முதலாளித்துவத்தின்
முகம் கழுவ
ஏழைத் தொழிலாளிகளின்
கண்ணீரல்லவா -
களவாடப்படுகின்றன!
உழைத்துக் கொடுத்தவன்
உடைமையிழந்திருப்பதனை
எந்த மனித நாகரீகம்
ஏற்றுக் கொள்ளும்?
தொழிலாளிகளே -
ஒன்றுபடுவோம்!
நானாய் வெற்றி
நம்முடையதே!
வாருங்கள்
வரலாறு படைப்போம்!

- எம். ஆர். எம். அமானுல்லாஹ் -
கம்பளை

வெளிச்சம்

சிவப்பு
எழுத்தாளரென்று
சிலேடை விளம்பரங்கள்
பெரிதாய்த் தந்து
எங்கள்
இளவல் எழுத்தாளர்களே
இழிவுபடுத்துவோரே!
நீங்கள்
கலை, இலக்கியக்
கடை திறந்து
சிவப்பு
வெளிச்ச வீடு
நடத்துவதா!
வெளிச்சமெங்கும்,
நீல நிறப்
படங்களுக்கும்
நீங்களே...
பொறுப்பாளிகள்!

- ருசோ -
மாத்தளை

விழித்தெழு

வடக்கிலும், கிழக்கிலும்
மக்கள் மரணத்துள்!
கடவுள்கள் எங்கே
காணாமல்போய் விட்டார்களா?
கடவுளைக் காப்பாற்ற
கடவுளால் முடியாத
காலத்தில்
எங்கள் விடுதலையை
எடுத்துச் செல்ல
நாங்களே -
விழித்தெழுமோம்!

- புரட்சி மலர் ஸீனியாரஸாக் -
வத்தளை

ஒரு விதி

எட்டடி வீட்டுக்குள்ளே
எட்டு பேர் வாழ்கிறோம்
எங்களுக்கோ விடிவு மில்லை
இத்தார் மீகதாயகத்துக்குள்ளே?
எழுத்தாணி தொட்டதில்லை
ஏட்டையும் புரட்டவில்லை
நாட்டுக்கு உழைத்ததல்லால்
நாமெதுவும் செய்யவில்லை!
உறுதிபெற்று முன் வருவோம்
இனி ஒரு விடிவுக்காக!

- உமாதேவன் -
அனிவத்தை

அடையாளம்

கிழக்குப் பக்கம்
தலைவைத்து உறங்கினேன்
இரத்தச் சேதியே
என் கனவை
நனைத்தது!

- பரீதா ரகுமான் -
வெலிப்பன்னை

● விடிவு 5 '88

அசுர அழுக்கு

நிம்மதியில்லா கைதிகள்
இலங்கை மக்கள்!
சாந்தி
சமாதானம் எதிர்பார்க்கும்
வெள்ளைப் புறாக்கள்?
தேயிலை றப்பர்
ஏற்றுமதிக்குப் பதிலாக
இரத்தம் ஏற்றுமதி!
நம்தேச
நிலத்தில்
நல்ல உற்பத்தி!
இருளுக்கு இங்கு
பிரஜாவுரிமை.
இந்த உலகில்
ஒரு நரகம்
வாருங்கள் இங்கே!
நகரங்கள் பயங்கரம்.
பாருங்கள் இங்கே!
காரணம் -
நம் அரசுகளின்
அசுர அழுக்குதான்!

- நிந்ததாசன் -
நிந்தலூர்

இருபக்கம்

மனிதன்
வாழ்வதற்கு போராட்டம்
ஆனாலும் பல நீரோட்டம்
ஓடைகள்-ஓடி பிரளயம்
வருகையில் கங்கைகள்
புனிதம் கரைய
ஆஹா! அலைகடலாய்
விரிகையில்
அலையில் சிக்கிய சருகுகள்
எங்கோ!
சிக்கிய மீனை தாங்கிய மனிதன்
அங்கே சிரித்து வாழப்பறப்படு
கிறான்

- அக்குறணை ஸகரிய்யா -

விடிவு 3 '88 ●

ஒன்றுபடுவோம்

பணக்காரர்களுக்கு
சாமரம் வீசுவதற்கு
இனி
முற்றுப்புள்ளியிடுங்கள்!
ஏழைகளின் ஏக்கங்கள்
பணக்கார வாசல்களில்
பரிதவிக்கின்றன!
இந்த இருளிலிருந்து
ஒரு சுதந்திரநாளை
ஒன்றுபட்டு சந்திக்க
ஒன்றுபடுவோம்!

- ரஜிமா ஆமீர் -
திக்குவல்லை

தலைப்பு இதற்கு இல்லை

சந்தோஷம் தோண்டிய
குழிகளை சனங்கள்
தங்களது முகங்களில்
முகங்களாக ஒட்டுகின்றனர்.
தேகங்கள்
ஈக்களைக் காதலித்து
மனக் காயங்களுக்கும்
மருந்து போடும்
இருந்தும்;
நிவாரண அறிக்கைகள்
நிர்வாணங்களாக
நாளை போகும் என்ற
நாளைய தினங்களையும்
மானசீகமாக-
மாத்திரையாக்குவதனால்;
உயிரற்ற உடல்களை
உசுப்புகிறார்கள்
சனங்கள்.
நிலவைத் திருடி
முகங்களில் மறைக்கும்
சில மனசுகளைக் கூட
இவர்களது
இப்போதைய
வீதி வரைபடங்கள்
விளம்பரப்படுத்தும்.

- ஹலீனா -

சாய்ந்தமருது-06

கட்டுரை

குழல் + யதார்த்தம் = கவிதை

- ஈழக்கவி -
வெலிமடை

குழலின் யதார்த்தத்தை உள்வாங்கி கவிதையாக தத்தெடுக்கிறான் கவிஞன். அதாவது குழலும் யதார்த்தமும் இணையும் பிரக்ஞையில் கவிதை பிறக்கின்றது.

இஸ்ரவேலிய ஆக்கிரமிப்பு நெருப்பில் வேகும் பலஸ்தீன் கவிஞர் மஹ்முத் தர்வீஷ் குழலின் யதார்த்தத்தை இப்படி எடுத்துச் சொல்கிறார் 'அவனது வாயில்/ அவர்கள் சங்கிலிகளைப் பிணைத்தனர்/ மரணப் பாதையுடன் இருக்கக்கட்டினர்/ பின்னர் கூறினர்/ நீ ஒரு கொலைக் காரன் என்று' எனவே, குழலும் யதார்த்தமும் சூல் கொண்டு கவி யாக ஐணிப்பது தெளிவு.

ஈழத்து நவீன கவிதையின் பிதாமகர் மஹாகவிமுதல் நீலா வணன், இ. முருகையன் தொட்டு எம். ஏ. நுஸ்ரான் மு. பொ. சசி, தா. இராமலிங்கம் தொடர்ந்து, அ. யேசுராசா, ஜெயபாலன், சு. வி வரை வந்து - இன்றைய இனைய தலைமுறை முதன்மைக் கவிஞர் சேரன் வரை எல்லோருமே குழலையும் யதார்த்தத்தையுமே கவிதை யாக நிறுவியுள்ளார்கள்; நிறுவுகின்றார்கள்.

"தென்னாபிரிக்க நாட்டின் சிறையும்/ நமது நாட்டின்/ சிறைகளைப் போல்வன அம்மா/ வைத்தியக் கல்லூரி ஆய்வு மேசையில்/ கிடத்தப் பட்ட பிணங்களைப் போல்வர்/ கொடுங்கோலரது சிறைகளில் மாணிடர்"

இப்படி ஜெயபாலன் நமது குழலின் யதார்த்தத்தை புற குழலின் யதார்த்தத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். இத்தகைய ஆளுமையை இன்றைய ஈழத்து (பல) இளம் கவிஞர்களிடம் காண முடிவதில்லை.

ந. பிச்சமுர்த்தி, புதுமைப் பித்தன் போன்றவர்களிடம் காணப் பட்ட யதார்த்தக் குறியீட்டை வானம் பாடிக் கவிஞர்களிடம் காண்பது கஷ்டம். அவர்களின் கவிதைகள் அதித தனி மனிதச் சார்பானது. மேலும் சொன்னால் அவர்களிடம் வெறும் புனைவியல் பாங்கே அரசோச்சுகின்றது. இதனை - இன்றைய ஈழத்து இளம் கவிஞர்கள் உணர்ந்து கொள்வது நல்லதே!

மு. மேத்தா முதல் வைரமுத்து வரையுள்ள தமிழக அலங்காரக் கவிஞர்கள் வார்த்தைகளைப் பொருக்கி அர்த்தமற்ற முறையில் புதுக் கவிதை என்ற பெயரில் எதையோ, எவ்வித பிரக்ஞையுமின்றி 'சும்மா' எழுதுகின்றார்கள்.

விடிவு 3 '88 ●

மீரா தொடக்கிலைத்த காதலிகளுக்கு காணிக்கையாகும் புதுக் கவிதை மரபு - நா. காமராசன், பாப்பிரியா அமுத பாரதி, அறிவுமதி முதலியவர்களால் கையாளப்பட்டு அலுத்துப் போய் விட்டது.

சுழத்து இளம் கவிஞர்கள் இன்னும் இந்த மரபுக்குள் மயங்கிக் கிடந்தால் எப்படி? காதல் கவிதைகள் எழுதத்தான் வேண்டும், அதற்காக 'சர்க்கரையை மண்ணாங்கட்டியாக்கும்' நிலை வேண்டிய தில்லை. நுஸ்தான், யேகராசா, சேரன் போன்ற சுழத்து புதுக்கவிஞர்களின் காதல் கவிதைகள் யதார்த்தமாக, சூழலின் படப்பிடிப்பாக சமூகப் பிரக்ஞையுடன் வெளி வருகின்றன. இவற்றை ஏன் இளம் கவிஞர்கள் கண்டுக்கொள்வதில்லை?

"சுற்றிலுமுள்ள வாழ்க்கைத் தளத்தோடு ஒன்றித்து நிற்கும் சுழத் துச் சிறந்த புதுக்கவிதைகள் தமிழகத்தாருக்கு வழிகாட்டும் சிறப்புடையவை என்பது வானம் பாடியின் எண்ணம் .... "(வானம்பாடி வ)" தமிழில் புதுக்கவிதையை வளர்த்து விட்டதாக கூறப்படும் வானம் பாடியே இப்படி கூறுப்பொழுது சுழத்து இளம் கவிஞர்களில் பலர் ஏன் - யதார்த்தம் மறந்த நிலையில் கவிதாயாகம்?

ஆகவே இன்றைய இளம் கவிஞர்கள் சூழலின் யதார்த்தங்களை உள்வாங்கி கவிதாயாகம் வர முயற்சிப்பதே ஆரோக்கியமானதாகும்.

கவனத்துக்கு....!

இலங்கை ஜனநாயக சோஷலிஸ்ட் குடியரசின் அரசியல்யாப்பு அத்தியாயம் 3; உப பிரிவு 14:

தனது மனதுக்குப் பட்டதைப் பேசவும் எழுதவும் அச்சிட்டு வெளியிடவும் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உரிமை யுண்டு.

நல்ல இலக்கியம், எதுவெனக், கேட்டால் நல்ல வராக வாழ்வது தான்

— மெக்ஸிம் கோர்க்கி —

வாருங்கள்

இங்கே:
மனிதர்கள் சுமக்கும்
வேதனைகள் ஆயிரமாயிரம்.
மனிதர்களின் மாமிசம்
மலிந்துகிடப்பதனால்
சுறுசுறுப்புகள் இங்கு
அடக்கப்பட்டுள்ளன!
சமாதானத்தை

சனநாயக அரசு
தொலைத்துவிட்டது!
வாருங்கள்-
மறைந்துள்ள
சமாதானத்தை
வெளியில் விடுவிப்போம்!

- செல்வி பாமிசா ஜுனீட் -
பேருவளை

விடிவு 3 '88 ●

சிறு கதை

உம்மத்துக்களே?

— திக்குவல்லி ஸப்பான் —

அறைக்குள் புழுக்கம் தாள முடியவில்லை; அதையும் மீறி மனப்புழுக்கம் வேறு தொற்றிக் கொள்கிறது. மீண்டும் அந்தத் தினசரியின் முன்பக்க செய்தியை மேய்கிறேன்.

"சாய்ந்த மருதில் பல வீடுகள் தீக்கிரை! ஆயிரக்கணக்கானோர் அகதிகளாக வெளியேற்றம்....."

மனதுள் இனந்தெரியாத ஒரு வகைத்துயரம் பந்தாய் அடித்துக்கொள்கிறது. தினசரியை மடித்து விட்டு நிமிர்கிறேன். சோர்ந்து, சோகஞ்சுமந்த தாடி வளர்த்த முகம், கண்களிலே கவலைகளை ஏந்தி என் முன்னே நிற்கிறது ஒரு அசிங்கத்தின் மொத்த உருவம்.

"யார் நீங்க..... என்ன வேணும் .... ?" குரலில் அதிகாரத்தை அழைத்துக் கொண்டு பேசுகிறேன்.

"தொரே... நீங்கதானே விதானையார்... உங்கள் சந்திக்கத் தான் வந்தீன் நாங்க மூன்று குடும்பம் அகதிகளாக வந்திறக்கிறம் தொரே... மலை நாட்டுப் பக்கம் ஒரு 'கேம்பல்' இருந்தம்... எங்களை எல்லாம் ஒரு முதலாளி அன்போடு ஆதரிச்சாரு... பார்க்கப்போன அவரு எதிர்கட்சி ஒன்றின் முக்கிய பிரமுகராம்... இதெல்லாம் ஆளும் கட்சி ஆட்சனுக்குப் பிடிக்கல்ல... எங்களை எல்லாம் இருபத்திநாலு மணித்தியாளத்தில அங்கிருந்து

போகச் சொல்லி, அவங்க னோட குண்டர்கள் வந்து பயமுறுத்தினாங்க... பாருங்க தொரே அதனால் இரவோட இரவா ஓடி வந்திட்டம்... நீங்க தான் ஏதும் பார்த்து வசதி செய்யனும்..."

தழு தழுத்த குரலில் சொல்லி முடிக்கிறார் கண்களிலிருந்து நீர் பொங்கி வழிசிறுது, அழுக்குத் துண்டால் துடைத்துக்கொள்கிறார். எனக்கு என்னவோபோல் இருக்கிறது.

"ச்சே... என்ன மனிதர்கள்... அதற்குள்ளும் அரசியல் லாபமா..." இதயம் வெறுப்புடன் குமுறுகிறது. அன்போடு அவரை நோக்குகிறேன். "இந்தாங்க... நீங்க ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதீங்க உங்களுக்கு தேவையான வசதிகளை நாங்க செய்றம்..." திருப்தியோடு திரும்புகிறார். ஓரிரண்டு இளைஞர்களின் துணையோடு அவர்களை தற்காலிகமாக ஓரிடத்தில் தங்க வைக்கிறேன்.

சாப்பாட்டுப் பிரச்சனை எழுகிறது. ஒரு "விஸ்ட்டாக" தயாரித்துக்கொண்டு மூலின் முதலாளியின் வீட்டுக்குப் போகிறேன். உள்ளே முதலாளி "டெக்" பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்னைக் கண்டதும் முகத்தில் மலர்ச்சியை வரவழைக்கிறார். "என்ன ஏதாவது சிரமதானங்களா இல்லாட்டா வரமாட்டீங்களே... இதுகளுக்குக்

விடிவு 3 '88 ●

கொடுத்து கொடுத்தே முடிவில்
லாமப் போச்சு...!”

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்ல
முதலாளி கிழக்கு மாகாணத்தி
லயிருந்து அகதிகளாக மூன்று
குடும்பம் வந்திருக்கு... தற்காலி
கமாக ஒரு இடத்தில் நிற்கி
றாங்க இப்போது சாப்பாட்
டுக்கு ஏதாவது செய்யனும் உங்
களால் முடியுமான உதவி
செய்திங்கன்னா...” நான் முடிக்க
வில்லை! அவர் என்னை உறுத்துப்
பார்க்கிறார்.

“இஞ்ச பாருங்க இதுக்கெல்
லாம் எனக்கிட்ட காசில்ல...
அகதிகள், மிஸ்கீன்கள் என்றும்
வந்தா அதுக்கு நான்தானா
பொறுப்பு? என்னால் ஒன்றும்
செய்ய முடியாது... போயிட்டி
வாங்கோ...”

தொடர்ந்து அவரின் பேச்சைக்
கேட்க என்னிடம் பொறுமை
இல்லை. பொங்கி வந்த ஆத்தி
ரத்தை அமத்திக் கொண்டு
வெளியே வருகிறேன்.

“லிஸ்ட்டும்” கையுமாக பல
முதலாளிகளிடம் ஓடுகிறேன்.
எல்லா முதலாளித்துவ முடிச்
சுமாறிகளும் தத்துவங்களையே
பேசுகின்றனர். விழுந்த சில
அன்றாடக் கூலிகளின் சில்லறை
கள் அகதிகளின் அன்றைய
பசியை ஒருவாறு தீர்க்கிறது.

விடிகிறது. கிராமத்தின் ஒதுக்
குப்புறமாய் காடுபற்றிக் கிடக்
கும் ஒரு பகுதி என் கவனத்தை
கவருகிறது. யாருமே உரிமை
சொல்லாத... பிரயோசனம்

தராத காணி - ஊர் ஏழைகளின்
உதவியுடன் துப்பரவாக்க முன்
கிறேன்.

சர் ராஸ்...! என்று வந்து
நிற்கிறது ஒரு ‘லான்சர்’:
வாஹிது முதலாளி கம்பீரமாய்
அதிலிருந்து இறங்குகிறார். பின்
னால் கூலிப்படை, நான் அவசர
மாய் அவர் முன்னால் போய்
நிற்கிறேன்.

“விதானையார்... இதுவெல்லாம்
உம்மோட வேலைதானா? யாரு
கிட்ட கேட்டு என்னோட
காணில அந்த பிச்சைக்கார
நாய்களைக் குடியமர்த்த போய்
றீங்க... மரியாதையா சொல்
றன்... இதோட இத நிறுத்தி
டுங்க...”

என்னால் ஆத்திரத்தை அடக்க
முடியவில்லை.

“முதலாளி எல்லாம் இழுந்து
உயிரைக் கையில் பிடித்துக்
கொண்டு வந்திருக்கிறவங்களுக்கு
ஒரு அங்குலம் நிலத்தை விட்டுக்
கொடுக்க மறுக்கிறீங்க...
சொந்தச் சமூகம் பிறந்த
மண்ணில் அகதிகளாக இருக்க
இடமின்றி ஓடிவந்தபோது பிர
யோசனமற்ற இந்த இடத்தைக்
கூட விட்டுக்கொடுக்க மறுக்கி
றீங்களே...த்தா... நீங்களெல்
லாம் மனுஷனா? ..இதுவா இஸ்
லாமிய சகோதரத்துவம்...?

முதலாளி விக்கித்து நிற்கிறார்.
“யார் யாருடனோ” எனக்குத்
தொடர்பென்று கதை பரப்பி
மட்டாந்தட்ட அவரது கண்கள்
சுழற்சியோடு மூலையும் வேலை
செய்கிறது.

— முற்றும் —

குறு நாடகம்

வெளிவரும் வெளிச்சங்கள்

— நிதானிதாசன் —
(பேராதனை பல்கலைக்கழகம்)

அமைப்பு:- பேராதனை பல்கலைக்கழகம் நூலகத்துக்கு அருகில்
பாத்திரம்:- சதிஷ் - நளீம்

சதிஷ்:- “மோனிங்” மச்சான்

நளீம்:- ???

சதிஷ்:- டேய் விஸ் பன்றேன்! ஓம்பாட்ல பல் இளிக்கிற?

நளீம்:- மச்சான் நான் கவிஞனாகி விட்டேன்டா!

சதிஷ்:- அடிதேஞ்ச செறுப்பாலே கலை, இலக்கியமுங்குற பேரச்
சொல்லிக்கிட்டு சில கழுதைகள் பல காலமா “பிஸ்னஸ்”
பன்னுதுக நீயும் அதுகளோடே சேரப் போறியோ? ஆமா
என்னடா எழுதியிருக்க?

நளீம்:- ஒரு “டொப்”பான காதல் கவிதை மச்சான்?

சதிஷ்:- காதில வடியிற கவிதை? ஓங்க உம்மா நோயாளி.
வாப்பா மவுத்து. தாத்தா ‘டுபாய்லே’ ஹவுஸ்

மேடன்னு கவலைப்பட்டியேடா கழுதே இந்த மண்ணுல
கஸ்டப்படுகிற வாப்பாமாரு, உம்மாமாரு, தாத்தாமாரு,
தங்கச்சிமாரு, நானாமாரு, தம்பிமாரு, அவங்களைப் பத்தி
எழுதுறதை உட்டுப்புட்டு காதலைப் பத்தி எழுதுறாராம்!
இவரு!

நளீம்:- சமூகத்தைப் பத்தி நீ யேன்டா கவலைப்படுரே நாயே!
அல்லாஹுத்தாலா இருக்கான்டா அதப் பார்க்க:

சதிஷ்:- த. தூ...! பட்டதாரி மாணவரு! மாளிகைக் காட்டுல,
சாய்ந்த மருதுல எல்லாம் பள்ளிக்குள்ளேயே பல முஸ்லிம்
கள் படுகொலை செய்தத பத்தி பேப்பர்ல வருதே? அந்த
நேரமெல்லாம் ஓங்க அல்லாஹுதாலா ‘ரொட்டி’
சுட்டாரோ? புத்தபெருமானின் பேராலதானேடா இங்கே
பேரின வாதமே வளக்கப்படுது. 83 கலவரத்திலே எங்க
விட்டுக்கு ராவோட ராவா நெருப்பு குடுத்தானங்க. அந்த
நேரம் எங்க பரம சிவன் தேங்காய் திருவ, எங்க பார்வதி
பால் புழிந்தாளோ? அப்பனில்லாம் பொறந்த யேசு மகன்
அடுப்பு ஊதினாரோ? அல்லது இந்த பயல்களெல்லாம்
சேர்ந்து ‘குடு’ அடித்து தூங்கி விட்டாங்களோ?

நளீம்:- அடேய்! நாஸ்திக நாயே! அல்லாஹ் ஒன்ன சும்மா
உடமாட்டான்டா? காபீர்!

சதீஷ்:-

கோயிலைக் கொளுத்தியவன், பள்ளிய இடிச்சவன், ஏழை ய சுரண்டுறவன், வட்டி எடுத்து ஹஜ்ஜுக்கு செல்றவன் அத்தனை பயலும் ஆண்டவன் இருக்கிறான்னு சொல்ற பயல்கள்தான்! அவன்களை ஒன்னும் புடுங்க முடியாத அல்லாஹ்தான்? என்னை வந்து..... ?

நளீம்:-

நீ ஹராத்துல பொறந்தவன் மச்சான்! ஒனக்கு ஒன்னும் வெளங்காது எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் பேப்பர்ல பேரு வரணும். காதல் கவிதை வாசிக்கேன்னு தேசிய பத்திரிகைல பேர்வரணும்- அவ்வளவுதான்!

சதீஷ்:-

அட எருமைமாடு! அது “சிம்பல் மெட்டர்” டா! பத்திரிகை வாசல்ல “இழிச்சவாய்” போல நில்லுடா. சாராயக்கலை, இலக்கியம் வளர்த்து ஊரை ஏமாத்துகிற கூட்டம் நம்ம கண்டியிலேயும் இருக்கு மச்சான் அதுலை நீயுஞ்சேறு! நிச்சயம் உனது பெயர் பேப்பர்ல அடிக்கடி வரும். அட அசிக்கமே! நீயும் வெக்கம், மானம், ரோஷம் ஒன்னுமில்லாமே பட்டதாரி மாணவர்களில் ஒருத்தனா இருக்கிறியே? ஒங்கமாதிரி உருப்படாத பசங்களாலே தாண்டா இந்த தேசமே நாசமாய் பேர்ய்க்கிட்டு இருக்கு !

நளீம்:-

அப்ப என்ன மச்சான் என்ன செய்ய சொல்ற?

சதீஷ்:-

கவிதை எழுதுகிறது நல்லம் தான்டா. ஆனால் அது மக்களட பிரச்சினைய சொல்லணும். அதுவும் மக்களுக்கு விளங்குற பாஷைல இருக்கணும். அதோட மக்களுக்கு பிரயோசனம் பட்டனும். இது கிராமப்புறத்துக்கும் தோட்டத்துக்கும் சென்றடையணும், வெறுமன நானேஞ்சி முதலாளிமாற அழைச்சு மாலப் போட்டு கைதட்டி, குத்துவிளக்கேத்தி, வீடியோ படமெடுத்துக்கிறதால பிரயோசனமில்லடா! நிச்சயமாக நீ கேட்டுப்பாரு மச்சான் கலை, இலக்கியம்னு பெரிசா பேசுக்கிட்டு திரிய்றான்களே அவனுக்கிட்டபோய் கேளுடா கலை இலக்கியம்னு என்னன்னு? நிச்சயமாக கூட்டம் கூடுறதும், பிரசங்கம் பன்னுறதும் பேப்பர்ல அதப்பத்தி! எழுதுகிறது அப்படினுதான் இவன்கள் நினைச்சிட்டிருக்கிறான்கள். அததான்டா செய்கிறான்கள். அவங்கபோல நீயும் சிந்திக்க ஆரம்பிச்சிட்ட. இது உன்ட குற்றமில்லடா! நம்ம கலை, இலக்கிய வியாபாரிகள் இளம் எழுத்தாளர் வழி நடாத்துற லட்சனம்!

நளீம்:-

உண்மையிலேயே இன்னக்கிதாண்டா எனக்கு தெளிவு வந்துச்சு. இனி நானும் மக்களுக்காகவே சிந்திச்சு, எழுதுவேன், செயல்படுவேன். எவன் எத சொன்னாலும் எனக்கு கவலையில்லடா!

சதீஷ்:-

சரிமச்சான் நேரமாச்சு லெச்சருக்கு வா போவோம்.

--- திரை ---

விடிவு 3 '88 ●

V I D I U

130, D. S. Senanayake Veediya,
KANDY

மக்கள் கலை, இலக்கியப்
பேரவையின் கிளைச்
செய்திகள்

பிரதம ஆசிரியர்

நிதானிதாசன்

★ ★

ஆசிரியர் குழு

கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

ரிஸானா ஹாசீம்

எஸ். பி. செல்வராஜ்

★ ★

முகவரி

130,

டி. எஸ். சேனநாயக்க வீதி,

கண்டி

இலங்கை

தொலைபேசி

08-23196

★ மலையகக்கலை இலக்கியம் என்ற போர்வையில், சில சமுதாயப் புல்லுருவிகள் இனவாத தூபமிட்டுத் திரிவது, மக்கள் கலை இலக்கியப் பேரவையின் மத்திய செயற்குழு கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது.

★ ம. க. இ. பேரவையின் கொழும்புக்கிளை கடந்த 17. 04. 88 அனுஷ்டா கல்வி நிலையத்தில் கவிமலைப் பொழுது நிகழ்ச்சியை நடாத்தியது. நிகழ்ச்சித் தலைமையினை கலாநெஞ்சன் ஏற்றார்.

★ ம. க. இ. பேரவை புகைப்பட மற்றும் புத்தக கண்டிசியை ஏற்பாடு செய்துள்ளது. புகைப்படங்கள்: இன்றைய தேச, சர்வதேசிய நிலைமையை பிரதிபலித்துக் காணப்பட வேண்டுமென பொதுச் செயலாளர் எஸ். ஜீவராஜ் தெரிவித்துள்ளார். தொடர்புகள் பொதுச் செயலாளர் (எஸ். ஜீவராஜ்) 130. டி. எஸ் சேனநாயக்கா வீதி கண்டி.